

10. ชื่อเรื่อง แนวแบ่งเขตภาษาถิ่นย่อยของภาษาไทยถิ่นตากใบ : ภูมิศาสตร์ภาษาถิ่นของ
เสียงสระที่ใช้รูปเขียน ไ- ไ-

ผู้แต่ง พุทธชาติ โปธิบาล, ธนนันท์ ตรงดี

สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ปี พ.ศ. 2542

ชนิดเอกสาร งานวิจัย

ภาษาตากใบเป็นภาษาตระกูลไทยกลุ่มตะวันตกเฉียงใต้ที่มีผู้พูดอยู่ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และในเขตรัฐกลันตันและตรังกานู ประเทศสหพันธรัฐมาเลเซีย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์จะ ศึกษาภาษาตากใบเฉพาะที่พูดในพื้นที่จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส เพื่อแบ่งกลุ่มของภาษาตากใบเป็น ถิ่นย่อย โดยใช้วิธีการศึกษาแนวภูมิศาสตร์ภาษา ลักษณะทางภาษาที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มของ ภาษาตากใบคือ ลักษณะการใช้เสียงสระ [ai] หรือ [a:i] ในการออกเสียงคำที่มีรูปเขียน ไ- และ ไ- ผลการวิจัยพบว่า ภาษาไทยถิ่นตากใบสามารถจำแนกเป็น 2 ถิ่นย่อยตามลักษณะการใช้เสียงสระ [ai] หรือ [a:i] ซึ่งแตกต่างกันตามถิ่นย่อย คำที่แสดงลักษณะการใช้เสียงสระดังกล่าวได้แก่ ใหม่ ใหญ่ ใส โก๋ ไซ ไข่ แนวแบ่งเขตภาษาถิ่นย่อยของภาษาไทยถิ่นตากใบพาดเป็นแนวตะวันออก-ตะวันตก อยู่ใน บริเวณตอนใต้ของจังหวัดปัตตานี และตอนเหนือของจังหวัดนราธิวาส ถิ่นย่อยของภาษาตากใบ 2 ถิ่น ย่อย คือ 1) ภาษาตากใบถิ่นย่อยเหนือ เป็นถิ่นที่ใช้เสียงสระสั้น [ai] ได้แก่ ภาษาตากใบทุกถิ่นย่อยใน พื้นที่ภาษาตากใบในจังหวัดปัตตานี ยกเว้นภาษาตากใบถิ่นย่อยบ้านสารวัน ตำบลตะโละไกรทอง อำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี และรวมเอาภาษาตากใบถิ่นย่อยในจังหวัดนราธิวาสได้ด้วย คือ ภาษา ตากใบถิ่นย่อยบ้านเชิงเขา ตำบลปาลูกาสาเกาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส 2) ภาษาตากใบถิ่น ย่อยใต้ เป็นถิ่นที่ใช้เสียงสระยาว [a:i] ได้แก่ ภาษาตากใบถิ่นย่อยบ้านสารวัน ตำบลตะโละไกรทอง อำเภอไม้แก่น จังหวัดปัตตานี และภาษาตากใบทุกถิ่นย่อยในพื้นที่ภาษาตากใบในจังหวัดนราธิวาส ยกเว้นภาษาตากใบถิ่นย่อยบ้านเชิงเขา ตำบลปาลูกาสาเกาะ อำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส